

Беседа Епископа Артемија у Недељу 16. по Духовдану 2018. године у манастиру Светих српских просветитеља у Колумбусу (САД)

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево, браћо и сестре, брзо пролазе дани један за другим, те се завршава и овај наш боравак овде са вама и међу вама. Долазећи овамо пошли смо срцем испуњеним радошћу поводом овога новог сусрета и заједничких молитава и слављења Бога. А данас, ево, поново туга обузима што морамо да се за неки дан растанемо, да идем на друге обавезе, друге задатке који предамном још увек стоје докле је Божја воља.

Нека Господ благослови све вас, и чува и штити од свега рђавога у животу. То нам Црква проповеда сваке недеље, јер сваке недеље Света Црква пред нас износи по неку поуку из светог Јеванђеља Христовога, а Јеванђеље Христово је књига која је водич кроз овај живот, ка Царству небескоме и Животу Вечноме.

Данас Господ у Своме Јеванђељу говори о талантима. Обична прича из живота, али дубокога смисла. Чули сте шта каже у светом Јеванђељу, да неки богат човек полазио је негде на пут, па је позвао слуге своје и поделио им своје благо. Једном је дао пет таланата, једноме два а трећем само један. И вели Господ – „свакоме према његовој моћи.“ Кол`ко се он задржао на путу Јеванђеље не говори, али када се вратио онда је позвао слуге да види шта су они са тим његовим благом учинили у његовом одсуству. Први који је примио пет таланата дође и рече: "Господару дао си ми пет таланата, а ја сам са њима још пет добио, ево ти десет таланата". А господар га похвали рекавши: "Добро, слуго добри и верни, у маломе био си ми веран, над многим ћу те поставити. Уђи у радост господара свога". Онда прилази онај што је примио два таланта и исто говори: "Предао си ми два таланта, ево још два сам са њима добио". И добија исту похвалу као и онај за десет таланата: „Добро слуго добри и верни уђи у радост господара свога“. Али, онај трећи који је примио један талант, он поче да просто ружи господара свога па каже: "Знао сам да си тврд човек, жањеш где ниси сијао, и купиш где ниси вијао, па сам се уплашио за твоје благо, закопао га у земљу и ево ти твоје". А господар му одговори: "Зли и лењиви слуго, знао си да сам такав и такав, требало је да моје благо дадеш трговцима, да са њима раде и ја, кад дођем, примио бих своје са добитком. И рече слугама својим: „Овога злог и лењивог слугу баците у тамницу где ће бити плач и шкргут зуба."

Да је овај лењи слуга зарадио само још један таланат, као и они што су удвојили, они што су добили, он би добио исту награду као и онај са десет таланата, али не, он се није трудио и зато га назива злим и лењивим слугом.

Та обична прича, рекло би се из живота, говори и о свима нама, браћо и сестре. Господ никога на свет није послао без својих дарова, свакоме према његовој моћи као што и каже Свето Писмо.

Сваки талант, свака способност човека јесте дар Божији. И све што човек има: и живот и очи и уши и руке и ноге, све су то таланти Божији које је Бог дао људима да са њима раде и зарађују Живот Вечни. А ми када дођемо на суд пред Господа као ове верне слуге, Господ неће тражити од нас оно што није могуће, него ће тражити само да л` смо показали труд и ревност у вршењу и раду са тим талантима које смо добили. А сваки човек има чиме да заради Живот Вечни. Неко својом мудрошћу, неко својом добротом, неко другим светим врлинама које се налазе набројане у Светоме Писму и заповестима Божијим.

Тако да, Господ и од нас, браћо и сестре, неће тражити немогуће, али ће нас питати шта смо урадили са Његовим даровима које нам је Он дао? Да ли смо их користили на добро, или смо их користили на зло? Од тога зависи наша вечност, наша будућност.

Нека Господ нама свима дарује снаге, који смо примили дарове Божије, да их умножимо да се са њима трудимо и радимо како би и ми од Господа добили и чули ове дивне речи: "Добро слуго, верни и добри, уђи у радост Господара свога."

Нека Господ свима нама дарује те снаге да путем којим смо пошли идемо до краја, да сачувамо ово благо које нам је предато, Веру Православну коју су нам свети оци предали у наслеђе, да и ми ту веру оставимо нашим млађим покољењима, нашој деци и омладини, те да се име Божије на прави начин слави и велича у нашем народу док је света и века! Само тако, браћо и сестре, ми ћемо оправдати свој живот на земљи, умножити дарове које је Бог дао и тиме удостојити се да постанемо грађани Царства небескога и наследници Живота Вечнога, да када пођемо одавде и ми се нађемо тамо где сви светитељи Божији заједно славе и величају Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу јединосущтну и нераздељиву. Да и ми са њима будемо у томе хору прослављања Божијега имена и тако испунимо своју намену и свој циљ боравка овде на земљи. Амин.